

Izdanje #12

1/4/2017

Priče iz ličkog kraja

Zavičajni Klub Stajnica

www.stajnica.com

"U zavičaj se vraćam na pute svoje,
na pute gdje sreća nosi život,
u zavičaj koji za me posebne je boje."

Uredništvo

Faljen Isus i Marija!

Bog daj, jeste nam dobro? Evo i nas sa još jednim novim izdanjem ovi naši domaći Lički novin. A sigurno ćete se zapitati ča jima novoga vodekara ispod Male i Velike Kapele? A lejte jima svega i svačega, proliće nam je na vrati, vrime nam je lipo ča bi se kod nas reklo "Ma pravo proliće" tako da se počelo i pomalo pripremat za delat upolju i ić u šumu dopeljat ča drv. Uskrs nam je na vrati tako da ćedu i naši navrnut kući ovi ča su bliže ovdekaru i proslavit Uskrs zajedno snami.

www.stajnica.com

Sigurno ćete se i upitat ča jima novoga u ovome izdanju, a glejte morat cete malo prolistat pa ćete se sami uvertiti ča smo uspili zapisat perom i slikom i poslat vama svima u daleki svit. Iz Zk Kluba Stajnica dosla nam je novost da su ovi vridnjaci ča pišedu vodekara podobivali Diplome za rad i suradnju, pa smo i saznavali kako je prošla i skupsćina ove godine. U Otošcu su bome odjigrali velidu tako veliko kolo da su morali zatvorit pol grada, a u Brinju naš gradonačelnik proširuje i dela naveliko.

To bi uglavnom bilo u ti par uvodni reči, a mi Vam moremo samo još i ovo rec "lejte ofarbajte jaja pa nam posaljite ku sliku"

Lipo vas pozdravlja uredništvo Priča iz ličkog kraja

Priče iz Ličkog kraja

Web časopis Ličkih priča i dogodovština žitelja ispod Velike i Male Kapele .

Uredništvo:

Ana Biškupić -Brinje
Branka Pavlović -Zagreb
Tom Perković (Štenta) -
Canada

Dizajn & Editing:
Tom Perković (Štenta)

Priče iz Ličkog kraja besplatno
web izdanje izlazi jednom
mjesечно.

Izvor fotografija www.stajnica.com,
facebook, internet, privatna arhiva.

Vaši ispod Velike i Male Kapele

U ovome broju.

Sadržaj:

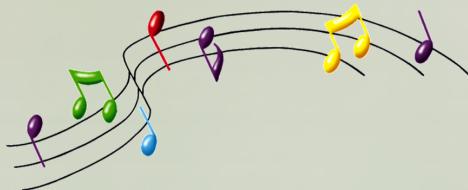
Uvodni tekst.....	str. 2
Ca cu sada bako.....	str 5
ZK Stajnica dodijelila priznanja za popularizaciju zavičajne baštinestr.....	6
Mandine pjesme.....	str.8,9
Kako je prošla skupščina ve godine?	str.10
Sanjati proljetnu Stajnicu.....	str.12
Zaboravljeni okusi Like.....	str.17
Križ po mjeri.....	str.18
Bili su to Ljudi.....	str.19
Vrijeme do Uskrsa.....	str.20
Teta Marice Nuglic	str.21
Dinarska kola usred Otočca.....	str.23,24
Načelnik Fumić i ministrica Žalac potpisali ugovor	str.27
Teta Kate Ottozez.....	str.28

*"U zavičaj se vraćam na pute svoje,
na pute gdje sreća nosi život,
u zavičaj koji za me posebne je boje."*

"Ča ču sad bako?"

Pripremio: Ivan Tominac

*Ča ču sad i kamo da pojdem,
poglјedaj me bako i kaži mi,
ča ču kada selom opet projdem ?*

*Ali znam ča ču da te sretnom pravim,
o tvom kraju ču kaj stih da spravim.*

*Slušat ču mamu i u kraj ču svratit,
dragom ču proći kako bi i tila,
tvoju zvezdu uvik pratit,
spi mi andele, spi mi mila*

Priča iz ličkog kraja

Udruga ZK Stajnica dodijelila priznanja za popularizaciju zavičajne baštine

Predsjednik ZK Stajnica, Nikola Tominac, jučer je na redovnoj skupštini dodijelio priznanja pojedincima koje je upravni odbor ZK Stajnica odlučio nagraditi za očuvanje zavičajne baštine, a koju isti šire svijetom putem našeg web portala (www.stajnica.com) i fb stranice Priče iz ličkog kraja.

Priznanja su ujedno i motivacija za daljnji rad kako njima samima tako i svim ostalim mladima, ali i starijima koji to žele i mogu, da se pridruže.

Ana Biškupić (Brinje): „Živim u Brinju. Završila sam srednju ekonomsku i nakon toga višu Ekonomiku poduzetništva. Trenutno radim kao asistent u nastavi u školi u Brinju. Bavim se svim i svačim. Imam razne hobije, al najviše se bavim pirografijom. Iako već duže vrijeme pišem „po naši“ priče iz našeg kraja, moram priznati da mi je čast što sam i službeno postala dio ove uredničke ekipе na ZK Stajnica jer sam i sama dijelom Stajničarka. Moja baka rodom je iz Tominčeve drage. Tako da se sa veseljem pridružujem portalu i nastojat ću uljepšavati stranicu kako svojim tekstovima tako i svojim slikama. Ne kaže se zabadava „Krv nije voda“.“

Verica Dasović (Otočac): „Djevojčko prezime mi je Draženović. Rođena sam 23.12.1968. u Otočcu. Osnovnu i srednju školu završila sam u rodnom mjestu, Pedagoski fakultet u Rijeci te privatnu školu za strane jezike u Splitu. Sudjelovala sam u Domovinskom ratu kao prevoditelj pri 133. Brigadi te se nakon rata zaposlila u osnovoj školi Luke Perkovića Brinje gdje sam provela devet godina na rodnom mjestu nastavnika engleskog jezika. Godine 1998. postala sam majka te se zaposlila u osnovnoj i srednjoj školi u Otočcu kao predavač engleskog sve do 2009.g. kada odlazim na radno mjesto organizatora kulturnih programa u Gackom pučkom otvorenom učilištu Otočac. U svom radu uvek sam usko povezana sa glazbom jer sam završila i glazbenu školu što mi je pripomoglo u vođenju FD OTOČAC i drugih glazbenih manifestacija. Animiram djecu i mlade kako bi očuvala tradiciju i narodnu baštinu. Pišem za društvene stranice kako na književnom jeziku tako i na čakavskom dijalektu kao lik Kate Ottozez.“

Priča iz ličkog kraja

Andrea Halgota (Stajnica): „Rođena sam u Zagrebu. Cijelo djetinjstvo dolazila sam u Stajnicu baki i djedu, na vikende i praznike. U ljetu 2002.godine moja se obitelj doselila u Stajnicu. Tada sam bila stara 11 godina i najljepše godine odrastanja provela sam u Stajnici. Kasnije me život opet vratio u Zagreb na nekoliko godina školovanja. Ponovno sam se vratila u svoj kraj 2012.godine. Danas imam sina za kojega kažemo da je pravi mali Stajničar, jer mu je i tata iz Stajnice. Odlučili smo ostati živjeti ovdje, doduše, u Jezeranama, ali kako smo na stajničkoj cesti, zna se kamo "naginjemo". U našem je kraju mlađih ljudi sve manje, ali svejedno ne postoji mjesto na svijetu gdje bi nam bilo lijepo kao ovdje. I da, želim da moje dijete odrasta na ovom našem svježem zraku i upozna sve ljepote prirode, sačuva tradiciju našeg malog kraja i voli svoje mjesto onoliko koliko ga mi volimo.“

Ivan Tominac (Dugo Selo): "Rođen sam 11. veljače 1995. godine. Moj identitet po ocu pripada Stajnici. Još od najranijeg djetinjstva boravio sam u zavičaju, a još u tinejdžerskim godinama počeo sam ga poistovjećivati s osjećajem slobode. Danas živim i školujem se u Zagrebu, a svojim htijenjima nerijetko prkosim društvenim standardima. Štujem individualnost, a u svijetu točaka biram biti kugla. Pokretačem mojih tekstova i poezije navodim emociju, a sve što se vidi s polja jest emocija pretočena u pisani riječ. Pisati za ZK Stajnica znači pisati o meni, onome što jesam i onome što želim postati."

Branislav Martinović (Zagreb): „Korijeni su mi na Baniji i u Slavoniji, a rođen sam u Zagrebu. Nikada nisam ni mislio da će ijedan drugi kraj pronaći mjesto do mog srca i zavući mi se pod kožu. Međutim, Lika me osvojila na prvu. Još prije par godina kada sam prvi puta došao u taj kraj s kolegom s posla, koji je rodom iz Stajnice, to mjesto postalo mi je baš poput mjeseta odakle mi sežu korijeni. Čist zrak, neopisiva ljepota prirode, srdačni ljudi...postali su motivacija za moje stihove posvećene Lici. Branka je bila prva koja ih je uočila i pitala me može li ih objaviti na fb stranici Priče iz ličkog kraja i portalu ZK Stajnica. Tako je sve počelo... Stih po stih, pjesma po pjesma... i evo priznanja od ZK Stajnica koje mi poticaj i motivacija da pišem i dalje. Inspiracije, siguran sam, neće nedostajati.“

I šlag na kraju, „trio“ koji je tu od samih početaka djelovanja web portala ZK Stajnica. **Tom Perković-Štenta** (Kanada), **Mato Tominac** (Zagreb) i moja malenkost, **Branka Pavlović**. O nama ne treba puno govoriti. „Dva mušketира i dama“. Mušketiri koji su tehnička podrška i glavni administratori portala, od kojih je Štenta zaslužan i za e-časopis kojeg čitate jednom mjesecno. Dama...ah ma znate da bez ženske ruke ni kuća nema duše, pa tako ne bi imao i ovaj naš portal.

Za kraj preostaje još samo da napišem stihove našeg Ivana Tominca napisane baš za ovaj članak:

"U zavičaj se vraćam na pute svoje,
na pute gdje sreća nosi život,
u zavičaj koji za me posebne je boje."

Priča iz ličkog kraja

Mandine pjesme iz zbirke „Nježna svitanja“

Dječji osmijeh

U njemu sniva sva radost
Ovoga svijeta,
Ljepotom govori procvalog cvijeta
I razlije se
Ko potok nemirni u proljeće
Probudi travke, ptice i cvijeće.
U njemu snivaju
Sunačni trenutci sreće.

Od osmijeha i zagrljaja dječjeg
Na svijetu ovom
Ne može ništa biti ljepše,
Ne može ništa biti veće.

Priča iz ličkog kraja

Jutro

Probudi me jutro
Prvom zrakom sunca,
Ogledalo mi ponudi
Od kapljice rose.
A ja ga zagrlih,
U njedra mu se uvukoh
Ko dijete sneno
U majčino krilo.

I skupa u dan novi
Krenusmo jutro i ja,
Rosom umiveni,
Suncem obgljeni.

Priča iz ličkog kraja

Kako je prošla skupščina ve godine?

Joj dragi moj narode ma moram vam reć kako mi čer bilo lipo (na momente i „lipo“). Celi dan leti vamo tamo, popodne svi se već uzazvali „Ajde, evo mi stigli, kadi si?“, a ja još da ne kažem kadi. Navrat nanos, gužva po tom Zagrebu, nemaš kud parkirat. Joooj, ma mi se zavintalo u glavi kružit oće li ki vrag kadi izač s parkiranja da se više smestim. Eh, zala doba i to dočekam! Gljedam na uru a ono već 15 minuti kasnim, al mislim si „Fala Bogu pa nis sama nego još vaj mali smanom pa se bar neću crvenit“. Dojdemo mi, uspuvali se dok se sprtili na onaj brižak prema katedrali. Al aj, malo se narod okričal, maval, pozdravljal, samo kad ni niki ni niš kritikoval ča kasnimo.

Ajme narode moj, jes li sela, ma izlaganje predsjednika kluba o protekloj godini već pri kraju. Poče on prozivat ove naše mlade, da im uruči priznanja. Kad odjednput reče „Dođi Branka sedi vamo k nam pa ćeš ti reć ku besedu o portalu i zalaganju ovi mladi ljudi“. Ajme, kej da me poljalo kantom ladne vode. Gljedam predsjednika pa si mislim „O Mike, vrag ti sve spekal, ča mi nisi rekli da ču govor morat držat da se pripremim.“ Al premučala sam ajde, usfrfljala se tamo, ali nekog vraka i rekla.

Eh, napokon doć do zraka. Stali malo se poslikali za uspomenu, da se vidi ki je ča obukal i kakove ženske flizure naredile, a onda se zavukli u pladnje vidit ča nam vridne ruke naši članica kluba pripremile za prezalogajit. Podružili se, podivanili, samo nismo zapivali. Niki se ni ni sitil, možda je na to djelovala vijest da nam je Peco umrl pa kej da nas ni ni tiralo na pismu. Neka mu je laka zemlja. Kako bilo da bilo, ovogodišnja skupština završila. Nadam se da ćemo dogodine još veći broj mladi ljudi (ma i stari ki imadu volju) okupit i nastaviti još veći i jači ovo ča i delamo...širit našu domaću besedu, naše zavičajno blago da nikad ne bude zaboravljen.

Iz starog albuma

Iz starog albuma

SANJATI PROLJETNU STAJNICU

Pripremio: Ivan Tominac

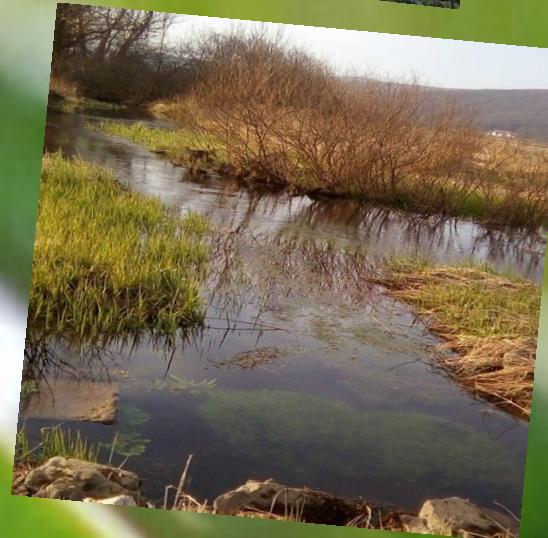
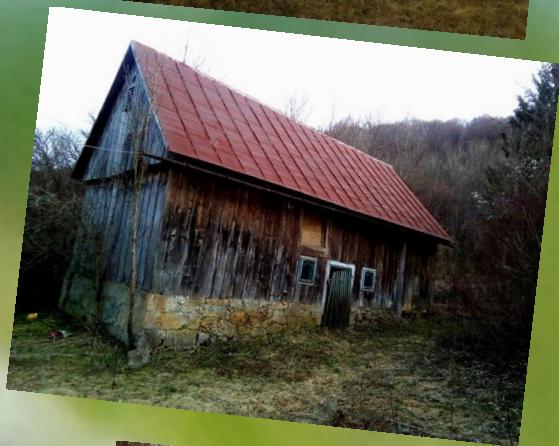
*Visibaba na plotu proljeće zove,
prva zraka sunca jutrom dojde,
i blješti o krov i kućne crepove,
prozor širim da pospanost mi projde.*

*Miris kave u sobu mi se žuri,
divan čujem mislim da ded doziva,
jednim gledam a drugo oko žmuri,
čuje se i baka na kavu me poziva.*

*Čujem ptice i one me zovu,
pivaju mi pismu našu staru,
pivaju pismu i to još kakovu,
robu najdem u starome ormaru.*

Iz starog albuma

Fotografije Danijela Mesić (Stajnica, Mesići, Štefanići), ožujak 2017

Iz starog albuma

Fotografije Danijela Mesić (Stajnica, Mesići, Štefanići), ožujak 2017

MOTIKA

DREVNI LIJEK ZA

- depresiju
- pretilost
- preplanuli ten
- dosadu

Onako ispod Kapele

Mile i njemački

Ludvigova mater pita Milu iz Šeganov: -dal se ti sićaš ča
njemačkih riječi? On joj odgovara: majko puno sam zaboravil
kad vodi nemam s kim divanit po njemački. Ona ga pita: a
kako se na njemačkom kaže govno? Mile joj odgovara: mete
mi se po zubi, al' se ne mogu nikako sitit!

Carićevi pomišani živci

U kuglani pitali Carića- Kako ste stric Jive?
Carić odgovara: Nikako! Pomišali mi se živci! -Je kako to?
-pitaju ga ljudi. a Carić odgovara: Prije mene Kate pogladi po
kosu a ona mi se stvar odma digne, a sad me pogladi po njemu
a meni se diže kosa na glavi!

Priča iz ličkog kraja

Zaboravljeni okusi Like

Izvor: Viktorija Rogić, likaclub.eu

Lička kraljica svih kolača je već prije spominjana masnica tako da o njoj danas neću govoriti, no postoji još jedan specifičan kolač koji se radio, a to su štoklji. Štoklji su vrsta pečenog pa prokuhanog kolača izrađenog od samosira i grušeline (colostrum oteljene krave) pa se upravo zbog svog specifičnog recepta taj kolač r jede i radio. Osim ovih specifičnih radili su se i poznatiji kolači poput „Milipruna“ (kuglofa) koji je posebno interesantan bio djeci zbog svojeg neobičnog oblika. Također, radio se i Otočki kolač s pekmezom, pita od jabuka, pita od sira, orahnjača, uštipci, Gačanski domaći keksi, Otočke capice, štrudl od jabuka te štrudl od kisanog tjesteta. Spomenula sam u prijašnjim kolumnama kako su i šljiva i pekmez od šljiva bili zapravo najomiljenije slastice pa se tako još jedan recept upravo sa šljivom posebno uvukao u kuhinje, a to su „Knedli od sliv“. Knedli su posebno privlačili djecu zbog svog okruglastog oblika te bi se djeca znala natjecati i tko će ih pojesti više odnosno kome će ostati više koštice na tanjuru jer su po košticama od šljive brojali tko je koliko pojeo. Osim ovih slatkih recepata za hranu postoji i jedan slatki napitak koji je odavno zaboravljen i koji se kod nas više uopće ne spremi, a to je Šerbet. On se najčešće dobiva od meda i to u vrijeme vrcanja te je slatkasto kiselkastog okusa.

Kad sam već spomenula zaboravljene recepte moram spomenuti još neke autohtone recepte koji nisu slatki, ali su se prije često pripremali, a to su Trenci i Popara, Trenci su kombinacija vode i brašna izmiješana u gusto (slično današnjim makaronima) kuhalo bi se u vodi začinili s masti, sirom ili prepečenom slaninom. Popara se spremi tako da se suhi kruh izreže na sitne kockice te se prelije sa zakuhanim vodom u koju je stavljena mast, papar ili crvena paprika.

Kako uvijek i svagdje imamo običaje vezane uz hranu tako su i prije postojali običaji vezani za hranu od kojih se neki i danas poštaju. Tako imamo Post na Veliki Petak, za doručak na dan Božića uvijek se jela žaladija (hladetina), pečenje na ražnu peklo se za Božić i za svadbe. Za svadbeni ručak jela bi se najčešće i juha od domaće kokoši, te domaći sos sa krumpirom. Za vrijeme vršidbe žita kuhalo bi se paprikaš. Kada se išlo u posjetu roditelji nosili su se uštipci te još mnogi drugi običaji.

Nadam se da ste dok ste čitali ovaj tekst poželjeli pojesti nešto slatko ili pak pokušati pripremiti neki od ovih zaboravljenih recepata. Lički recepti nisu bili bogati s puno namirnica jer su im recepti bili prilagođeni onome što su imali u kući i oko nje. Hrana je tema o kojoj ma koliko god se pričalo uvijek ostane još nešto ne ispričano, pa vam stoga želim fin i ukusan tjedan ispunjen raznim mirisima iz kuhinje, a ukoliko se sjetim još nekih recepata ili običaja vezanih za hranu vi ćete biti prvi s kojima ću to podijeliti.

Izvor: <http://povijest.net/polozaj-zena-kroz-povijest/>

Križ po mjeri

Bio jednom jedan čovjek i bio je silno nesretan. Uvijek mu se činilo da je njegov život jako težak i stalno je molio Boga da mu da lakši križ. Jednog dana, dosadi Bogu njegova molitva te mu pošalje anđela. Anđeo ga odvede u jednu veliku prostoriju punu raznih križeva i kaže mu: "Evo, ovdje možeš izabrati križ koji bi ti odgovarao. Uzmi si vremena, koliko god ti treba." Čovjek je pomno proučavao križeve, svakoga je mjerkao, pokušao ponijeti, a na koncu se odlučio za jednoga. Rekao je: "Evo, ovo je križ kojeg želim i jedini koji mi nije ni predugačak, ni prekratak, ni pretežak, a ni prelagan!" Tada mu anđeo odgovori: "Sada pogledaj komu je taj križ do sada pripadao." Na križu je pisalo ime upravo tog čovjeka. Odabrao je svoj vlastiti križ.

Bili su to ljudi

Franjo Brozinčević

Rođen je 1874. godine u Brinju. U Zagrebu je izučio zanat "umjetničkog bravara".

Odlaskom na pečalbu u Švicarsku zapošljava se u tvornici "Orion" kao konstruktor teretnih automobila. Zbog neslaganja sa vlasnikom "Oriona", odlazi u Zurich te pokreće vlastitu tvornicu automobila, u kojoj su se po njegovim nacrtima proizvodili teretni kamioni i autobusi. Njegovi kamioni sa četverocilindarskim motorom vlastite konstrukcije počeli su zamjenjivati švicarske konjske zaprege uprijevozu robe.

Prvi je u Evropi počeo u teretna vozila ugrađivati pogon pomoću kardanske osovine, umjesto lančanog pogona. Njegovi autobusi voze još i danas, a tvrtka je proizvela ukupno 6.685 vozila, a na svima je bio logotip tvornice i konstruktora "FBW" – Franz Brozincevic Wetzikon

Vrijeme do Uskrsa

(Iz knjige „Stajnica i okolica”, str. 266-268, Nikola Tominac, 2004.godina)

„Od pol noći, od pokladnog utorka na srijedu oglasi se crkveno zvono što je značilo da je pokladnom veselju došao kraj te da je nastupila Pepelnica ili Čiesta srijeda. Bio je tog dana aobičaj da prvi posjetitelj svake kuće sjeda na tronoćac kraj vrata da u sjedenju bude miran, jer on je „kvočka”, kako bi i prava kvočka mirno sjedila na jajima kad ju kućanica nasadi na jaja radi leženja pilića. Posjetitelj je morao oponašati kvočkino kvocanje za što je bivao nagrađen pićem i kruhom.

Istog jutra kućanica obavlja i jedan nesvakidašnji posao, a to je temeljito pranje posuđa iz kojega se u pokladnim danima jelo odnosno u kojem se jelo kuhalo. U tu vodu ulila je tekućinu preostalu od kuhanja zelja te su krpicom od suda namakanu u tu tekućinu svi ukućani morali oprati ruke od lakata pa na dolje, te noge od koljena do prstiju. Ruka kojom se to činilo morala se okrenuti naopako, a pranje je svaki ukućanin popraćivao riječima:

„Biži, biži guja tebe tira mesopusna juva!“

Spomenutom krpicom koja se i dalje umakala u rečenu tekućinu prali su i njuške i noge blagu te govoroili već rečenu formuli: „Biži biži guja...“

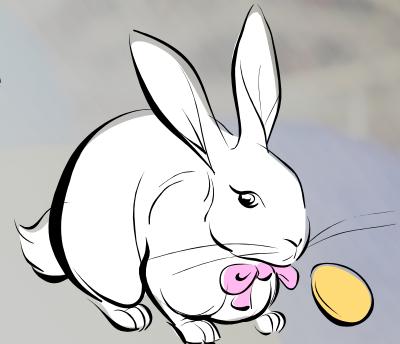
Kad su pranja završena, jedan ukućanin vodi drugoga kojemu su zavezane oči do plota te ovaj priveže krpicu na kolac i kaže da je time zavezao kopcu oči kako ovaj iz zraka ne bi vidio život na dvorištu. Meso preostalo od poklada čuva se do prvog oranja, te se ono s jednim svježim jajetom zaore pod prvu brazdu da bi bilo hrane za črva, za mrava. Prije oranja volove i plug poškrope posvećenom vodom. Spomenimo da se prije svakog posla pred upregnutim volovoima načinio znak križa. (...)

Na Cvjetnu nedjelu – Cvetnicu, u crkvu se novse grančice procvjetale drenovine struči visibaba i ljubičica, poneka ljeskova šiba te križić napravljen od drveta, što se sve poveće u struk i šupnik to na misi blagoslovi. Sve to donosi se kući gdje bude držano kroz sljedeće tjedne i mjesece.

Na dan Velikog četvrtka, u dopodnevne sate, zavežu se u crkvi sva zvona i tako ostaju do subotnje mise predvečer, koja se drži u slavu Isusova uskrsnuća. Taj i iduća dva dana djeca se oglašuju škrebetaljkama ili čegrtaljkama koje su od drveta sami izradili. Upravo se natječu čija će se naprava u vrnji bolje čuti. Na Veliki četvrtak od prije podne kad se jelo, potrajao je post sve do subote u isto vrijeme. Ta tri dana pribivaju vjernici jutarnjim misama. U te dane šaraju se jaja koja će se dijeliti čestitarima obično djeci. Običaj je da na Veliki četvrtak kućanica svojim kokošima reže kandže kako ne bi mogle grepsti zemlju. Tome je donkele blizu običaj da su kuće-gospodari sutradan na Veliki petak s okopita svojih konja skidali potkove dan nebvi oštećivali zemlju. Sljedećeg dana, tj. na Veliki petak, posjećuje mlado i staro Kristov grob u crkvi. Oko tri sata poslije podne ide procesija oko crkve što treba da podsjeti na Kristov križni put dok se u crkvi moli Žalosna krunica, izvodi Muka Isusova i moli se pokraj improviziranog Kristova groba. Na taj da se ništa u polju i oko kuće ne radi, dok se u subotu kao i prethodnih dana, u slučaju povoljna vremena, mogu posaditi prvi povrtlarski usjevi također i krumpir na njivi. (...)

Blagdan Uskrsa započinje jutarnjom misom, kad iz svake kuće žensko čeljade, obično djevojka, donosi u crkvu jelo na blagoslov. Među njima nalazi se: kuhan pršut, kuhana jaja, kruh, kuglof, orehnjača, kolači, škanjola i kapula, pisanice, sol i boca vina sve u košari pokrivenoj stolnjakom i vezenim ručnikom. U tome, dakle u sadržaju košare njenoj opremi te uzorku i izradi veza, bilo je među tim nositeljcama pravog nadmetanja. Blagoslov jela u otkrivenim košarama obavlja župnik nakon jutarnje mise. Potom nositeljice košara nakon što ih pokriju stavljuju ih na glavu kojoj na marami, na tjemenu, stoji svitak da bi se olakšalo nošenje košare. Kad nositeljica dođe kući, svaki ukućanin kuša nešto od blagoslova, kako se zajedničkim imenom naziva blagoslovljeno jelo

Od uskrnih običaja odnosno vjerskih manifestacija poznati su već u reduciranim opsegu spominjani Križni put, pjevanje Muke Kristove, dok je dananašnjem naraštaju nekadanji običaj blagoslova maslina sasvim nepoznat. „

Tete Marice "nuglić"

**Dobitna kombinacija?
Kad sitan muškarac oženi pravu
Ličanku, ka more dobro povuć,
ako on malo potegne...**

M.Zelić

**Pa kad netko kaže da su oni u sapunicama
pretjerali, očito još nisu čuli za Stajnicu!**

Lijepo je to, majke imaju svoj dan , žene svoj, očevi svoj, zaljubljeni svoj,... svaka bolest čak ima svoj dan. Tako se mnogi nađu i u nekoliko dana. Ne bi li bilo pošteno da bar jedan od 365 dana pripadne nekom za kog se svi kunu da je najvažniji na svijetu , a često ga zanemare. Bar jedan dan zasluzuće ona(j) koji Vas trpi 365 dana, sluša vaše probleme (kao da nema dosta i svojih), trpi vaše savjete (a kao da vi baš sve znate), podnosi sve vaše prijatelje i rodbinu (koje ponekad ni vi nemožete probaviti). Možete li se sjetiti tko je to?

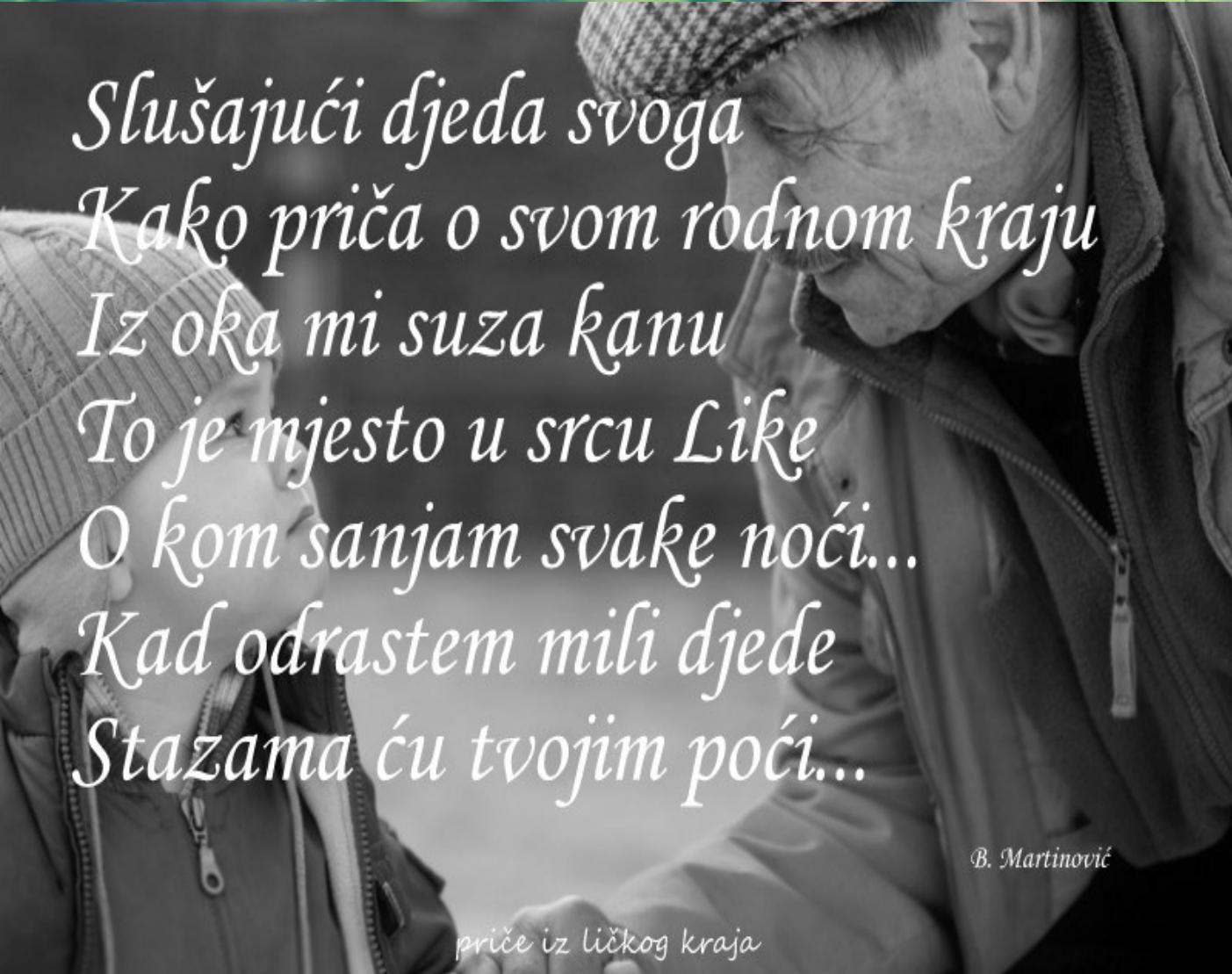
Zar ne bi bilo dobro jedan od 365 dana u potpunosti posvetiti nekom tko vas stvarno treba. Nekom tko strpljivo čeka, a često ne dočeka, da mu kažete kako ste sretni što ga imate. Nekom tko želi da mu poklonite samo jedno i jedino , svoju pažnju. Ne,nije to pas, mislim da i psi već imaju svoj dan.

Samo nisam sigurna da naša djeca imaju svoj dan. Dan kad ćemo ih u miru pogledat u oči i reći: "Baš sam sretna što te imam".

M.Zelić

priče iz ličkog kraja

Priča iz ličkog kraja

*Slušajući djeda svoga
Kako priča o svom rođnom kraju
Iz oka mi suza kanu
To je mjesto u srcu Like
O kom sanjam svake noći...
Kad odrastem mili djede
Stazama ču tvojim poći...*

B. Martinović

priče iz ličkog kraja

Priča iz ličkog kraja

Dinarska kola usred Otočca

Izvor: GlasGacke.hr, M.K.

Ovako nešto usred Otočca odavna nije viđeno – ma sigurno stotinu fokloraša je na platou ispred Gackoga pučkog otvorenog učilišta plesalo kola iz Dinarske zone. Može se zahvaliti lijepu vremenu, nema kiše, a nije ni hladno niti vruće, pa su organizatori dr. Joško Ćaleta i Vido Bagur izveli polaznike dvodnevna seminara dinarske pjesme i plesa van, na otvoreno. A kako i ne će, nema te pozornice koja bi mogla primiti toliko veliko kolo, ne bi ni u Lisinski stalo. Naravno da je to odmah zaokupilo Gačane, što se to u gradu zbiva? A folkloraša odasvud, iz cijele države, od Slavonije pa do Konavala, interes je velik, tako nam kaže voditeljica Folklorognog društva Otočac Verica Dasović, koja je jedan od „krivaca“ što se ovaj seminar održava baš u srcu Gacke – u Otočcu.

Priča iz ličkog kraja

Priča iz ličkog kraja

Priča iz ličkog kraja

Kako mi je Stajnica
I lički kraj moj?
Tko ide u prelo onoj garavoj?

priče iz ličkog kraja

B.B.Martinevic

Stajnica je dobro, kej uvik lipa
Lički kraj ko lički kraj, snig malo malo sipa
A ki kod garave ide u prelo
na to odgovor najbolje znade selo

Priča iz ličkog kraja

Načelnik Fumić i ministrica Žalac potpisali ugovor na 360.000 kuna za dva dječja igrališta!

Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije je u petak 31. ožujka 2017. godine s početkom u 11,00 sati organiziralo svečano potpisivanje ugovora o sufinanciranju s predstvincima jedinica lokalne i regionalne samouprave po Programu održivog razvoja lokalne zajednice za 2017. godinu.

Program održivog razvoja lokalne zajednice nacionalna je mjera za ostvarenje regionalnoga razvoja u skladu s načelima održivog razvoja i socijalne uključenosti. Kroz ovaj program svake se godine sufinancira razvoj lokalne zajednice kroz poboljšanje dostupnosti lokalne infrastrukture, prvenstveno izgradnje, obnove i rekonstrukcije objekata socijalne, komunalne i gospodarske infrastrukture na lokalnoj razini. Sredstva se dodjeljuju lokalnim zajednicama čiji indeks razvijenosti ne prelazi 100% prosjeka razvijenosti Republike Hrvatske, a projekti su ocijenjeni da će poboljšati standard i kvalitetu života lokalnog stanovništva, pridonijeti znatnoj gospodarskoj i socijalnoj revitalizaciji slabije razvijenih područja i stvoriti preduvjete za jačanje socijalne kohezije i održivi društveni razvoj. U 2017. godini je MRRFEU za razvojne projekte jedinica lokalne i područne samouprave, kroz Program održivog razvoja lokalne zajednice i Program podrške regionalnom razvoju, osiguralo ukupno 117,7 milijuna kuna, od čega 72,7 milijuna za 235 projekta najslabije razvijenih područja.

U Zagrebu je, potpisivanju ugovora s ministricom regionalnoga razvoja i fondova Europske unije Gabrijelom Žalac, ispred Općine Brinje nazočio načelnik Zlatko Fumić. Općini Brinje je Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova EU u 2017. godini odobrilo 360.000,00 kn za sufinanciranje projekta pod nazivom „Gradnja i opremanje dva dječja igrališta na području Općine Brinje“. Ovim programom odobreno je 85% od ukupne vrijednosti projekta vrijednog 400.000,00 kn kojim će Brinje i Jezerane dobiti dva nova moderno uređena dječja igrališta. Nakon potpisivanja ugovora s Ministarstvom, sljedeći korak je provedba postupka javne nabave kako bi se što skorije moglo krenuti u realizaciju radova izgradnje i opremanja igrališta jer se odobrena sredstava moraju iskoristiti u tekućoj 2017. godini.

Ana Manjerović/MRRFEU

<http://indirektno.com/nacelnik-fumic-i-ministrice-zalac-potpisali-ugovor-na-360-000-kuna-za-dva-djecja-igralista/>

Teta Kate Ottozez

Kate u problemi s filmovi

Toten san.. Spala san cili dan. Sad moren bančit uz kištru u ku gljedan. Kakov je program, šla san do kade i zela kablicu.. Nu plastičnu. Pitat ćeće me ča će mi kablica? Vrgla san je ispod televizora.. Kolko ve pucnjave i ubijanja ima.. Bože mi oprosti, krv do kolena...daklem vrgla kablicu ako procuri da mi pod ne zamaze.. Znan ni lipo za čitat al ča je tu je..

Pa ne bi pogledal kakov dobar film i zericu se nasmijala..non stop ve crne teme.. A još uz to i va južina vani kaj da će smak svita.. No..ne bujin se.. Prije neg sam upalila vaj fejs.. Šla san u kontrolu za sljikami od jučerašnjeg dana.. Nit jedna ni stigla.. Mislin na nu di san se neplanirano okupala na Jelačić placi.. Sad iden pogledat vaj film Slana i uvik je Kate sa Vama!

Pripremila: V.Dasović (Kate Ottozez)

Farbanje jaj po domaći

- 20 jaj
- ljsuske od kapule
- nekoliko poderanih najlonk ili gaze
- konac za vezanje
- slanina ili ulje
- razno bilje

Nabavimo dosta ljsuske od luka (ča više to bolje).

Ima ji kod babe u trapu koliko te volja.

Prikupimo kojekakovog lišća, diteline, koju lipo metnemo na jaja. I tako skupa s lističem jaje metnemo u najlonku, pa privežemo i tako dalje dok sva jaja ne izredamo

Ljsuske metnemo u veliki lonac sa puno vode da prokuva. Tad metnemo ta naredena jaja s najlonka i kuvamo (malo duže neg inače, oko 10tak minuti) Polako povadimo jaja (morete sve metnut u ladnu vodu da se oladi) i prerežemo najlonke (ili konce, kako ste već vezali) i poskidamo listiće.

Jaja premažemo slaninom (ili more i sa uljem), da bi dobila sjaj. Jaja poslažemo u košaricu i to je to! Takova jaja uglavnom se kod nas i pojdu oko Uskra.

Teta Kate Ottozez

Je.. nije.. ma je.. ča nije?

Lipi moji, dobar Van ovaj lipi i sunčan dan..ili ako baš oćete va lipa sreda.

Vih dani san se uvatila zericu istraživanja oko tica ..al ne prasica..el.

Kako je proliće u punon jeku vrćaju se rode i rodani na svoja ognjišća ka su napuščali prije malo manje od pol godine.

E sad.. ča ja iman veze s tin?

Iman još i kako.. sve započinje sa pipon!

Da, da.. pipon.. šla san ulit u čašu vode i niš..suva pipa kaj barut. Red je bilo obuć se i proć do dućana kupit ku litru za ne daj Bože! El.. i tako.. kupin nu u plastikaneru i na njoj prilipljena ni manje ni više va naša popularna Malena ka je invalid u desno krilo.

Već godinami ne more poletit..već se samo šeće po dvorištu jednog čovika kaj brine o njoj 24 ure na dan.

On van nju čuva više neg sebe samog. I vin ga puten pozdravljan i zafaljujen.. malo je takovih ljudi. Al neću ja sad o njemu nego o voj našoj Maloj Malenoj.. daklen..una svake godine isprati svog dragana Klepetana.. un se zove tako ča klepeće ..a zač bi drukšije?

Dakle isčekuje se taj rodan već danima.. a ja van to znan jerbo san na voj plastičnoj boci vidila kako se uživo prenosi doček gospodina iz južnih krajeva..piše na boci lipo #SAMOLJUBAV.

Projden na JUBITO..i najden ja lipo sređen dimnjak.. na dimnjaku gnijezdo..na gnijezdu bela kanta..u kanti voda..pored kante Malena roda. Šeće una gori po stazi, a vi muški rodani ča se vrćedu napadaju jejadnu kaj crni vrazi!!!

Počnen galamit po kući..IŠ..IŠ..kaj da me čujedu!!!

Ča je još gorega .. ne more se unajadna obranit.. al kad vididu da ne moredu niš..manedu nin krilima i odlepršaju!

Al ni ni to tolko sad el..nego imate naj LAJV ČAT... ma kad vidin kolko naroda prati ča se dogaja sa von našon rodon unda se lipo zavalin na otoman i pratim.

Narode moj.. man te se turkov, španjolcov i nih drugih sapunicov. Ovo je vrv vrvova... oš moreš divanit sa tin naron..oš se lipo nasmiješ od srca.. oš čuješ tiči pjev ..oš dica u pozadini vrišćidu od sriće kad kod od vih uncuta svrne do naše Malene..oš vidiš del ceste i kamijone..oš čuješ traktor.. oš klepetanje ..odmor za dušu i telo..

Danaske je i otvorena prognoza oće li Klepo stić ili

neće.. a ja van skrećen jednu pametnu.. ki more nek pogljava na voj antresi..https://youtu.be/_foFoh5CdVk

sve ćeće vidit.. a ja iden nazvat Stipu dal mu treba ča god pomoć ..čujen da mu fali ribe. Ki mu je bliže nek prinese.. a ja ču mu poslat ku preko računa.. ne ribu nego nu kunu..

I ako neki vidi Klepetana recte mu da je Malena prava i poštena roda.. nikom ni dala... da ostane na spanju!

Vaša Kate

Priče iz ličkog kraja

**Pa kad netko kaže da su oni u sapunicama
pretjerali, očito još nisu čuli za Stajnicu!**

**Dobitna kombinacija?
Kad sitan muškarac oženi pravu
Ličanku, ka more dobro povuć,
ako on malo potegne...**

M.Zelić

Priča iz ličkog kraja

Stric Mata

Snaja

Dobil Stric Mata snaju pa ga pitadu u selu

O Mata oče snaja kopat??

Je oče, oči bi ti iskopala da je probudiš prije podne !

Priča iz ličkog kraja

**Zora svicé,
Neki sitni sati,
Ja se sada kući vratí'.**

**Nit' sam pio,
Nit' sam u birtiji bio,
Cijelu noć sam Ličanku ljubio.**

B.Martinović

priče iz ličkog kraja

J.Đilović

Fotografija miseca

Crkva Svetog Nikole u Stajnici

Iz starog albuma

Prolice ispod Kapele

Stajnica

